

vi heldeste on riinitanud ja omma Eestima
Illema. Wallitseja Kübberneri Herra ennese
lääbi teile wottab kuluada, et needsammad
pässosannad mis Keisrist riinitati, wist
teie kätte tullesid — ma útlen, ei olleks
muido sedda põlve muutmist katstud, kui
neid moilstlikuid ja waggaib teie seas ei ol-
leks. Gest nemmad, need Moilstlikud
ja Maggad, need on, selle pärast Jum-
mal teid selle põlve rõstmissega terretab —
nende läbbi teid ka juhhatades. Nemmad on
se mailma sool, mis Rahva Seadusseb
hoiab.

Urge lõge sepärrast nende eest kõrvale ja
urge vihkage neid, kui nemmad teid õppetavad;
fest moilstlik innimenne käib i õsse diget
reed ja sadab ka teisi sedda käima. Agga
nende eest hoitke, kes teid isseennestega tük-
kio püawad hulka sata. Gest wassasse linni-
messe viimne lugu ikka se on, et ta om-
ma rummalusfest hääbeneb, agga ühtlase ka
omma läddund põlve kättesamata kahhetseb.

Üks uus aeg on tullemas! ja Jummal tul-
leb selle aiaaga Eestima Rahva waggadust
katsuma — ute Seadustega nende südameste
digust katsuma. Res nende läskude järrel
ellab, mis uns Seisus peale moistab, se leiab
sedda head, mis sesinnane uus Seisus kätte
juhhatab, ja Jummal wottab tedda omimaks
poiaks ja tütrekks; kes sedda põlgab, se lük-
tab digust ennesest ärra, ja Jummal lüktab
tedda omimast südamest wålja.

Teie pärnis, põlwe hakkatakseni üüd täitas-
ma selle aia sees, mis Keisrist sekts on mä-
ratud. Res moilstlik on, kaunatub, kuni
temina kord tuldeb, ning nouab siis digust tehha
ne Seadusse järrel — ja Nisuggune ellab.
Kol meest ei olle, ei sel olle ka kaunatust —
ja Nisuggune langeb. Gest sesinnane Rahva
põlwe rõsiminne on otse kui se Marklinwi,
Kellest Maailma • Onnisteggia Matteusse ra-
matö 21 se peatüki, 44mas salmis ütleb:
„Res sellesinnatse kiuvi peale langeb, lähhääb